

♦ **Texty na tento týden** – Ž 119:162; J 16:13–15; 2Pt 1:20.21; Ef 2:8.9; Ř 3:23.24; Ř 6:15–18

♦ **Základní verš**

„*Tvou řeč uchovávám v srdci, nechci proti tobě hřešit.*“ (Ž 119:11)

Protestantští reformátoři měli něco, co zoufale potřebujeme i my ve 21. století: měli smysl života. Přední americký psycholog Philip Cushman ve své knize *The Empty Self* (Prázdné já) mluví o lidech, kteří nemají smysl života. Jejich názory jsou povrchní, nemají nic, pro co by stálo za to zemřít, nebo naopak žít.

Ale muži, ženy a děti protestantské reformace byli zcela jiní. Měli pevný cíl, důvod, pro který jim stálo za to žít. To, čemu uvěřili, bylo pro ně důležité. Za žádnou cenu nebyli ochotni ohrozit svou integritu. Neudělali by nic, co by zpochybnilo jejich nasměrování. Jejich víra byla nedílnou součástí jejich existence. Popřít vlastní víru by znamenalo zradit, kým jsou. Dokonce i tvář v tvář smrti měli vnitřní klid.

Na příkladech některých reformátorů budeme tento týden zkoumat, jak učení Písma, které mění život, poskytuje základ pro skutečný cíl a smysl života. Pochopení těchto věčných pravd nás připraví na poslední krizi ve velkém sporu mezi dobrem a zlem. Zápas, který vedli reformátoři, ještě neskončil. Před námi stojí výzva, abychom pokračovali tam, kde se oni zastavili. I my můžeme objevit Boha, který je dostatečně velký a mocný i uprostřed obtíží a protivenství. Je to Bůh, který dává našemu životu smysl a cíl. A dělá to způsobem, kterému se nevyrovná nic z toho, co nabízí tento svět.

♦ **Osnova lekce:**

Tato lekce připomíná zkušenost a příklad křesťanských reformátorů – zvláště jejich přístup k Božímu slovu a k jeho zásadním tématům, která svět vždy potřeboval slyšet.

- Ž 119:103.104.147.162 - Boží slovo jako zdroj radosti a jistoty (neděle)
- 2K 2:14; 4:1–6 - Boží slovo, které zvítězí v konfrontaci se lží (pondělí)
- J 14:25.26; 16:13–15; 2Pt 1:20.21 - Duch svatý a pochopení Božího slova (úterý)
- Ef 2:8.9; Ř 5:8–10 - Poselství o Boží milosti jako hlavní téma Božího slova (středa)
- Ř 8:1–4 - Biblické poselství o proměňující Boží milosti (čtvrtek)

NE 28. dubna – JEDINĚ PÍSMO

Ž 119:103.104.147.162 „¹⁰³Jak lahodnou chuť má, co ty říkáš! Sladší než med je to pro má ústa. ¹⁰⁴Z tvých ustanovení jsem nabyt rozumnosti, proto nenávidím každou stezku klamu. [...] ¹⁴⁷Dřív než začne svítat, na pomoc tě volám, čekám na tvé slovo. [...] ¹⁶²Veselím se z toho, co jsi řekl, jako ten, kdo našel velkou kořist.“

1Pt 1:23 „Vždyť jste se znovu narodili, nikoli z pomíjitelného semene, nýbrž z nepomíjitelného, skrze živé a věčné slovo Boží.“

Zj 22:2 „Uprostřed města na náměstí, z obou stran řeky, bylo stromů života nesoucích ovoce dvanáctkrát do roka; každý měsíc dozrává na něm ovoce a jeho listů má léčivou moc pro všechny národy.“

PO 29. dubna – HLÁSÁNÍ BOŽÍHO SLOVA

2K 4:1-6 „¹A proto, když nám byla z Božího slítování svěřena tato služba, nepoddáváme se skleslosti. ²Nepotřebujeme skrývat nic nečestného, nepočínáme si lstivě ani nefašujeme slovo Boží, nýbrž činíme pravdu zjevnou, a tak se před tváří Boží doporučujeme svědomí všech lidí. ³Je-li přesto naše evangelium zahaleno, je zahaleno těm, kteří spějí k záhubě. ⁴Bůh tohoto světa oslepil jejich nevěřící mysl, aby jim nevzešlo světlo evangelia slávy Kristovy, slávy toho, který je obrazem Božím. ⁵Vždyť nezvěstujeme sami sebe, nýbrž Krista Ježíše jako Pána, a sebe jen jako vaše služebníky pro Ježíše. ⁶Neboť Bůh, který řekl „ze tmy ať zazáří světlo“, osvětlil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově.“

2K 2:14 „Budíš vzdán dík Bohu, který nás stále vodí v triumfálním průvodu Kristově a všude skrze nás šíří vůni svého poznání.“

2K 13:8 „Vždyť nic nezmůžeme proti pravdě, nýbrž jen ve jménu pravdy.“

Da 12:3 „Prozřívají budou zářit jako záře oblohy, a ti, kteří mnohým dopomáhají k spravedlnosti, jako hvězdy, navěky a navždy.“

Zj 14:13 „A slyšel jsem hlas z nebe: „Piš: Od této chvíle jsou blahoslavení mrtví, kteří umírají v Pánu. Ano, praví Duch, ať odpočinou od svých prací, neboť jejich skutky jdou s nimi.““

ÚT 30. dubna – OSVÍCENÝ DUCHEM

J 14:25-26 „²⁵Toto vám pravím, dokud jsem s vámi. ²⁶Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.“

J 16:13-15 „¹³Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít. ¹⁴On mě oslaví, neboť vám bude zvěstovat, co přijme ode mne. ¹⁵Všecko, co má Otec, jest mé. Proto jsem řekl, že vám bude zvěstovat, co přijme ode mne.“

2Pt 1:20.21 „²⁰Toho si buďte především vědomi, že žádné proroctví v Písmu nevzniká z vlastního pochození skutečnosti. ²¹Nikdy totiž nebylo vyřčeno proroctví z lidské vůle, nýbrž z popudu Ducha svatého mluvili lidé, poslaní od Boha.“

ST 1. května – JEDINĚ KRISTUS... JEDINĚ MILOST...

Ef 2:8.9 „⁸Milostí tedy jste spaseni skrze víru. ⁹Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit.“

Ř 5:8-10 „⁸Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní. ⁹Tím spíše nyní, když jsme byli ospravedlněni prolitím jeho krve, budeme skrze něho zachráněni od Božího hněvu. ¹⁰Jestliže jsme my, Boží nepřátelé, byli s Bohem smířeni smrtí jeho Syna, tím spíše nás smířené zachrání jeho život.“

Ř 3:23.24 „²³Všichni zhrěšili a jsou daleko od Boží slávy; ²⁴jsou ospravedlnováni zadarmo jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši.“

Ř 6:23 „Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milostí je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.“

ČT 2. května – POSLUŠNOST: OVOCE VÍRY

Ř 8:1-4 „¹Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši, ²neboť zákon Ducha, který vede k životu v Kristu Ježíši, osvobodil tě od zákona hříchu a smrti. ³Bůh učinil to, co bylo zákonu nemožné pro lidskou slabost: Jako oběť za hřích poslal svého vlastního Syna v těle, jako má hříšný člověk, aby na lidském těle odsoudil hřích, ⁴a aby tak spravedlnost požadovaná zákonem byla naplněna v nás, kteří se neřídíme svou vůlí, nýbrž vůlí Ducha.“

Ř 3:27-31 „²⁷Kde zůstala chloubá? Byla vyloučena! Jakým zákonem? Zákonem skutků? Nikoli, nýbrž zákonem víry. ²⁸Jsem totiž přesvědčen, že se člověk stává spravedlivým vírou bez skutků zákona. ²⁹Je snad Bůh toliko Bohem židů? Což není též Bohem pohanů? Zjistíte i pohanů! ³⁰Vždyť je to jeden a týž Bůh, který obřezané ospravedlní z víry a neobřezané skrze víru. ³¹To tedy vírou rušíme zákon? Naprosto ne! Naopak, zákon potvrzujeme.“

Ř 6:15-18 „¹⁵Co z toho plyne? Máme snad hřešit, protože nejsme pod zákonem, ale pod milostí? Naprosto ne! ¹⁶Víte přece, když se někomu zavazujete k poslušné službě, že se stáváte služebníky toho, koho posloucháte – buď otročíte hříchu, a to vede k smrti, nebo posloucháte Boha, a to vede k spravedlnosti. ¹⁷Díky Bohu za to, že jste sice byli služebníky hříchu, ale potom jste se ze srdce přiklonili k tomu učení, které vám bylo odevzdáno. ¹⁸A tak jste byli osvobozeni od hříchu a stali jste se služebníky spravedlnosti.“

1Pt 2:2 „Jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke spasení.“

2Pt 3:18 „Kéž rostete v milosti a v poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Jemu buď sláva nyní a až do dne věčnosti.“

Ko 1:10 „Tak budete svým životem dělat Pánu čest a stále se mu líbit, ve všem poneseť ovoce dobrých skutků, budete růst v poznání Boha.“

Ef 4:18-24 „¹⁸Mají zatemnělou mysl a odcizili se Božímu životu pro svou nevědomost a zatvrzelé srdce. ¹⁹Otupěli, spadli bezuzdnosti a s chtivostí dělají hanebné věci. ²⁰Vy jste se však u Krista takovým věcem neučili – ²¹pokud jste ovšem o něm slyšeli a byli v něm vyučeni podle pravdy, která je v Ježíši. ²²Odloužte dřívější způsob života, staré lidství, které hyne klamnými vášněmi, ²³obnovte se duchovním smýšlením, ²⁴oblečte nové lidství, stvořené k Božímu obrazu ve spravedlnosti a svatosti pravdy.“

Žd 11:10 „Upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh.“

PÁ 3. května – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Věrní Boží služebníci však nebyli ve svém díle osamoceni. Když se proti nim spojily zlé mocnosti a duchové, Pán na ně nezapomněl. Kdyby se jim ‚otevřely oči‘, viděli by jasné důkazy Boží přítomnosti a pomoci, jako prorok v pradávných dobách. Když Elizeův služebník upozorňoval svého pána na nepřátelské vojsko, které obklíčilo město a odřízlo jim všechny ústupové cesty, prorok se modlil: ‚Hospodine, otevři mu prosím oči, aby viděl.‘ (2Kr 6,17) Najednou sluha viděl, že stráž je plná vozů a ohnivých koní. Nebeské vojsko stálo připraveno ochránit Božího muže. Tak andělé chrání ty, kdo pracují pro obnovu církve.“ (GC 208; VDV 141)

„Když se mocní odpůrci chystali reformaci zničit a zdálo se, že je proti ní namířeno tisíce mečů, Luther napsal: ‚Satan stupňuje svou zuřivost. Bezbožní velekněží spřádají úklady, hrozí nám válka. Vybídněte lid, aby statečně bojoval před Božím trůnem vírou a modlitbou, tak aby naši nepřátelé, přemoženi Božím Duchem, byli přinuceni přistoupit na mír. Co hlavně potřebujeme, co hlavně musíme dělat, je modlit se. Oznamte lidem, že jsou nyní vystaveni ostří meče a satanově zlobě, a řekněte jim, ať se modlí.‘ (D'Aubigné, sv. 10, kap. 14)“ (GC 209; VDV 141.142)

Ospravedlnění z víry je velkou pravdou, kterou L. Uther nově objevil. Tvoří základ evangelia. Je to pravda, na které spočívá naše naděje na spasení. Lutherův hymnus „Hrad přepevný je Pán Bůh náš“ jasně vyjadřuje myšlenky evangelia:

„Hrad přepevný je Pán Bůh náš, zbraň naše v každé době. On sám nad námi drží stráž, stále nás vede k sobě. [...] I když svět zloba ovládá a hříchy k zemi tlačí, u Pána tíhu odkládám, vždyť Ježíš na ni stačí.“

Otázky k rozhovoru

1. Jak byste vlastními slovy vysvětlili vztah mezi milostí a zákonem, mezi vírou a dobrými skutky?
2. Proč jsme v tak velkém pokušení sklouznout do zákonického způsobu uvažování? Jak byste definovali zákonictví? V čem spočívá jeho nebezpečí?
3. Kam nás může dovést nesprávné pochopení toho, co znamená „spasení z milosti“?
4. Co mají lidé na mysli pod pojmem „laciná milost“? Může být milost někdy „laciná“? Proč?

20:27

